

[Albortsen.]

strakt sig over adskillige møder, og vi har haft forskellige samråd med socialministeren herom. De intentioner, som for så vidt altid har stået som en slags ildskrift over netop denne lovgivning, som jo hidrører fra 1945, og som der hidtil har kunnet tilvejebringes enighed om, er indeholdt i de meget klare løfter, der dengang blev givet med hensyn til den holdning, det øvrige samfund ville indtage over for de mennesker, der falder inden for denne lovgivnings rammer.

Efterhånden som årene er gået, har erfaringerne vist, at en række symptomer, som er en følge af opholdet i koncentrationslejrene, er kommet frem i lyset på en meget uhyggelig måde. Vi er i den situation i dag, at vi må sige, at dette bliver vel den sidste revision af loven, fordi den kategori af borgere, det drejer sig om, er en gruppe, der mindskes med en uhyggelig fart.

Ved første behandling af lovforslaget, som tager sigte på at forbedre vilkårene på forskellige områder, f. eks. med hensyn til begravelseshjælp, og tilgodese særlige hensyn, f. eks. hvor der ikke var tale om ægteskab, blev der fra min side og fra ordføreren for SF givet klart udtryk for et ønske om at udvide kredsen af dem, der falder ind under denne lovgivning. Disse ønsker er ved ændringsforslagene fra ministeren tilgodeset.

Endvidere har man taget et problem op, som også blev rejst af os, og foreslår en forbedring af beregningsgrundlaget. Vi glæder os over de forbedringer, der her er tale om, og vi synes, de er udtryk for, at man lever op til den målsætning, som partierne i enighed havde i 1945, og som vi ved forskellige revisioner har haft.

Jeg står i den lykkelige situation her i meget høj grad blot at kunne henvise til de udtalelser, jeg fremsatte ved første behandling af lovforslaget. Det er de ønsker, som vi udtrykte dengang, der her vil blive realiseret igennem de ændringsforslag, som ministeren har stillet.

Derimod må jeg afvise de underændringsforslag, som de tre borgerlige partier har fundet frem til. Der er i det mindste én af ordførerne, der ikke er i den lykkelige situation at kunne henvise til sine udtalelser ved første behandling, hvor man i øvrigt fra alle sider gav udtryk for en positiv holdning med hensyn til revisioner. En enkelt af de

borgerlige partiers ordførere var i høj grad inde på overvejelser i retning af det, som undertegnede gav udtryk for.

Flertallet, S og SF, ønsker, at alle, der blev deporteret som følge af besættelsesmagtens indgreb, nu kommer ind under lovens rammer, og vi ønsker endvidere, at der bliver tale om en regulering både pr. 1. april i år og pr. 1. april næste år. Hvad de to sidste ting angår, vil de tre borgerlige partier ikke gå med hertil, idet man vil nøjes med regulering i år, og man vil ikke tilgodese den meget lille gruppe, som blev taget på razziaer, som besættelsesmagten foretog ved forskellige lejligheder.

Jeg kan i den forbindelse sige, at når vi nu drager den konklusion, som flertallet er indstillet på at drage, så er det en konklusion, der er parallel med den, andre lande er kommet til over for den gruppe mennesker, det drejer sig om.

Jeg skal derfor på socialdemokratiets vegne afvise underændringsforslagene fra V, K og R og anbefale de ændringsforslag, som socialministeren med tilslutning fra socialdemokratiet og SF har stillet.

Ulla Worm: Formanden for udvalget har så grundigt redegjort for både socialdemokratiets og VKR-partiernes stilling til dette forslag om udvidelse af hædersgaverne og de øvrige ydelser til besættelsestidens ofre, så jeg skal kun understrege, at jeg på det konservative folkepartis vegne kan anbefale forslaget til vedtagelse med de ændringsforslag, der er stillet af VKR-partierne, og de ændringsforslag, der er tiltrådt af hele udvalget. Jeg må på min gruppes vegne meget beklage, at det ikke er et enigt udvalg, der kan gå ind for disse forslag, men det skyldes alene, at socialdemokratiet, om jeg så må sige, ikke helt har kunnet finde sine egne ben, at der er kommet ændringsforslag midt under behandlingen. Jeg beklager som sagt denne stillingtagen. Jeg synes, det havde været rart, hvis vi havde været i den lykkelige situation, at et enigt udvalg kunne gå ind for forslaget.

Tove Nielsen: Det oprindelige lovforslag, som socialministeren fremsatte den 25. oktober, og som var til første behandling her i salen i november måned, kan venstre tilslutte sig. Vi finder, at det indeholder rime-